

det inddrages mere aktivt gennem en mulighed for at befuldsmægtige andre til at handle på deres vegne. Af samme årsager bør det på en generalforsamling for indehavere af aktier og/eller gældsbeviser besluttes, om der skal gøres brug af moderne informations- og kommunikationsteknologi. Udstederne skal i så fald indføre ordninger til effektiv information af deres indehavere af aktier og/eller gældsbeviser, for så vidt de er i stand til at identificere disse indehavere.

(23) Det kræver også hensigtsmæssig kontrol fra den kompetente myndighed i hjemlandet, hvis hindringer skal fjernes og nye EF-oplysningskrav effektivt skal håndhæves. Dette direktiv bør i det mindste give en minimumsgaranti for, at sådanne oplysninger er til rådighed i tide. Derfor bør der i det mindste findes ét registrerings- og opbevaringssystem i hver medlemsstat.

(24) En forpligtelse for udstederen til at oversætte alle løbende og periodiske oplysninger til samtlige relevante sprog i alle de medlemsstater, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel, beforder ikke integrationen af værdipapirmarkeder, men kan afholde fra grænseoverskridende optagelse til handel på regulerede markeder. Udstederen bør derfor i visse tilfælde kunne stille oplysninger til rådighed på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finans kredse. Da det kræver en særlig indsats at tiltrække investorer fra andre medlemsstater og tredjelande, bør medlemsstaterne ikke længere forhindre aktionærer, personer, der udøver stemmerettigheder, eller indehavere af finansielle instrumenter i at foretage de krævede anmeldelser til udstederen på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finans kredse.

(25) Investorerne adgang til oplysninger om udstederne bør tilrettelægges bedre på fællesskabsniveau for aktivt at fremme de europæiske kapitalmarketers integration. Investorer, der ikke befinder sig i udstederens hjemland, bør stilles lige med investorer, der befinder sig i udstederens hjemland, når de søger adgang til sådanne oplysninger. Dette vil kunne opnås ved, at hjemlandene sikrer overholdelse af minimumskvalitetsstandarder for hurtig udbredelse af oplysninger på et ikke-diskriminerende grundlag i hele Fællesskabet og afhængig af, hvilken type regulerede oplysninger der er tale om. Desuden bør oplysninger, der er udbredt, gøres centralt tilgængelige i hjemlandet, så der kan opbygges

et europæisk net, der er tilgængeligt til overkommelige priser for detailinvestorer og giver mulighed for at undgå unødige overlappning af indberetningskravene til udstederne. Udstederne bør kunne nyde gavn af fri konkurrence, når de vælger de medier eller operatører, der skal formidle oplysninger i henhold til dette direktiv.

(26) For yderligere at forenkle investorernes adgang til selskabsoplysninger på tværs af medlemsstaternes grænser bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne udforme retningslinjer for indførelsen af elektroniske net i nært samarbejde med de implicerede parter, navnlig udstedere af værdipapirer, investorer, markedsaktører, operatører på regulerede markeder samt formidlere af finansielle oplysninger.

(27) For at sikre en effektiv investorbeskyttelse og velfungerende regulerede markeder bør reglerne for oplysningspligten for udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, også gælde for udstedere, der ikke har et vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat og ikke er omfattet af traktatens artikel 48. Det bør også sikres, at alle yderligere relevante oplysninger om udstedere fra Fællesskabet eller fra tredjelande, for hvilke der er krav om offentliggørelse i et tredjeland, men ikke i en medlemsstat, gøres offentligt tilgængelige i Fællesskabet.

(28) Der bør i hver enkelt medlemsstat kun udpeges én kompetent myndighed, som skal påtage sig det endelige ansvar for tilsynet med overholdelsen af de bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, samt for internationalt samarbejde. Denne bør være en administrativ myndighed, og for at undgå interessekonflikter bør den være uafhængig af de økonomiske aktører. Medlemsstaterne kan dog udpege en anden kompetent myndighed til at undersøge, om de i dette direktiv nævnte oplysninger udfærdiges i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering og træffe passende foranstaltninger, hvis overtrædelser afsløres. En sådan myndighed behøver ikke være af administrativ karakter.

(29) Det voksende antal grænseoverskridende aktiviteter kræver bedre samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder samt omfattende regler for informationsudveksling og sikkerhedsforanstaltninger. Tilrettelæggelsen af re-